

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Graeci Mosaicam doctrinam infinitis fabulis obduxerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

nos idem ac Moses. X. Explicatur 1. Mach. 12. 21. in quo agitur de Iudeorum & Spartanorum germanitate. XI. Perperam locum hunc interpretatus est Josephus. XII. Rhadamanthys idem ac Moses. XIII. Aacus idem ac Moses. XIV. Proteus idem ac Moses. XV. Perseus idem ac Moses. XVI. Moses inter astra relatus, & Libra gestandæ adhibitus. XVII. Aristæus idem ac Moses. XVIII. Musæus idem ac Moses. XIX. Orpheus idem ac Moses. XX. Linus idem ac Moses. XXI. Amphion idem ac Moses. XXII. Eumolpus idem ac Moses. XXIII. Tiresias idem ac Moses.

I. **P**rogrediamur nunc ad Græcos, memoriæ veteris & præcæ ac veræ historiae adeo ignaros & rudes, ut Ægyptius ille Sacerdos, cum quo in urbe Sai differuisset Solonem narrat Plato in Timæo, & cui Pateneit nomen fuisse scripsit Proclus, merito ei objecerit numquam senescere Græcos, nec pueros esse desinere. Hanc doctrinæ Græcicæ novitatem multis comprobatur Josephus in Dissertationibus suis adversus Apionem; & Legislatores omnes Græcorum, præ Mose novellos esse ac recentes ostendit, ita ut ne Legis quidem Græcum nomen apud Homerum reperitur. Cum enim Græci primævæ rerum originis notitia aliqua à Phœnicibus, & Ægyptiis essent imbuti, à quibus & universos homines Theologiæ suæ principia petiisse asseverat Philo Byblius, & egregios Mosaicæ disciplinæ satus ab iis accepissent, hæc puerilibus fabulis ad sua tempora & coævus sibi homines accommodatis ita implicuerunt, quas nova subinde figmentorum accessione consequens ætas cumulavit, ut veritatem pene totam extinxerint, in densissimas certe tenebras demerferint. Id in ipsorum Theogonia potissimum observare licet, cujus cum præcipua capita foris nata essent, & extrinsecus quaesita, magnam tamen ejus partem ab Homero & Hesiodo fuisse excogitatum Herodotus confessus est. Simile quidpiam apud Phœnices evenisse refert Philo Byblius, quibus postquam in Taauti, hoc est Mosis, & Santhoniathonis libris, prima mundi exordia tradita fuisse dixit, & veræ Theologiæ posita fundamenta, merito queritur deformata hæc esse à recentioribus, & tanta mendaciorum vanitate infusata, ut veritatem jam inde eruere difficile sit. Neque tamen ita sunt erasa apud Græcos veri vestigia, ut non in fabulis illorum, si quis attendat, Mosaica doctrina, & nonnumquam etiam sententiæ ac verba emineant. Occuparunt hoc argumentum, ac pene jam exhaustum Josephus, Justinus, Clemens Alexandrinus, Eusebius, alique complures, antiqui juxta & recentes, ut in probanda re jam satis probata superfluous omnis labor videri possit. Quoniam tamen illud est disputationis hujus, temperare mihi non possum, quin aliqua afferam, unde appareat præcæ Mythologiam, qua nihil habent Græci antiquius, & quæ Deos ipsos quos colerent, totamque religionem suppeditavit, è Mosis inscriptionibus prodisse, cum præsertim nova aliqua & ab aliis nondum observata huc conferre mihi posse videar.

II. Ac primam quidem Mosis cognitionem à Cadmo & Danao verisimile est Græcos accepisse: quorum ille, juxta nonnullos Ægyptius Thebaus, juxta plures ac pene omnes Phœnix, cum esset Mosis coævus, & à Josua una cum aliis Phœnicibus plerisque patria pulsus venisset in Græciam, ejus incolæ rudes & barbaros ad meliorem cultum traduxit, in urbes coëgit, literis imbuit & doctrina, Mosemque inter Phœnices suos rebus præclare gestis celebrem apud eos prædicavit. Per idem tempus in Græciam quoque profugus appulit Danaus Ægyptius, multaque, ut credere par est, de virtutibus Mosis genti suæ nimium cognitum commemoravit. Factum idem subinde ab aliis, quos ex utraque regione in Græciam varii casus intulerunt. Cum his igitur præconibus Mosis fama fuisset sparsa in vulgus, Græci ad fingendum & mentiendum proni multis eam perspererunt fabulis, variasque Mosis Deorum & Heroum personas imposuerunt, quemadmodum à doctores suis Phœnicibus & Ægyptiis jam ante factum acceperant. Quinetiam Deos quosdam ad Mosis exemplar confictos ab his sumserunt, Mercurium puta, Bacchum, ac Vulcanum, & Theologiæ suæ inseruerunt. Quamobrem vere ab Herodoto, & Diodoro, & Eusebio scriptum extat, illustres quosque Ægyptiorum Deos ac Heroas sibi sumisisse Græcos, suosque fecisse. Quinam Græcorum Deorum indigenæ sint, quinam advenæ, in præsentia non disputo: hoc unum mihi probandum sumo, complures eorum Mosem dissimulare.

III. Hujus generis Apollinem esse aio, qui *Ἐλμπεύς* dicitur in Orphicis, *Ἐλμπεύς* apud Callimachum: quæ nomina Bacchum hunc esse denotant. Apollo præterea, qui Sol est, idem est qui Osiris: Osiris autem Liber, ut dixi, unde Sol Virgilio Liber dicitur: Apollo ergo Liber est sive Bacchus. Osiris filium esse docet Herodotus, at-

Græci Mosaicam doctrinam infantis fabulis obduxerunt.
Procl. in Tim.

Phil. Bybl. apud Euseb. Præp. Evang. libr. 1.

Herod. libr. 2. cap. 13. Phil. Bybl. apud Euseb. Præp. Evang. libr. 1.

A Cadmo & Danao Mosis notitiam habuerunt.

Herod. libr. 2. cap. 10. Diodor. libr. 1. Euseb. Præp. libr. 2. cap. 1.

Apollo idem ac Moses.
Orph. Hymn. in Apoll. Callim. Hymn.